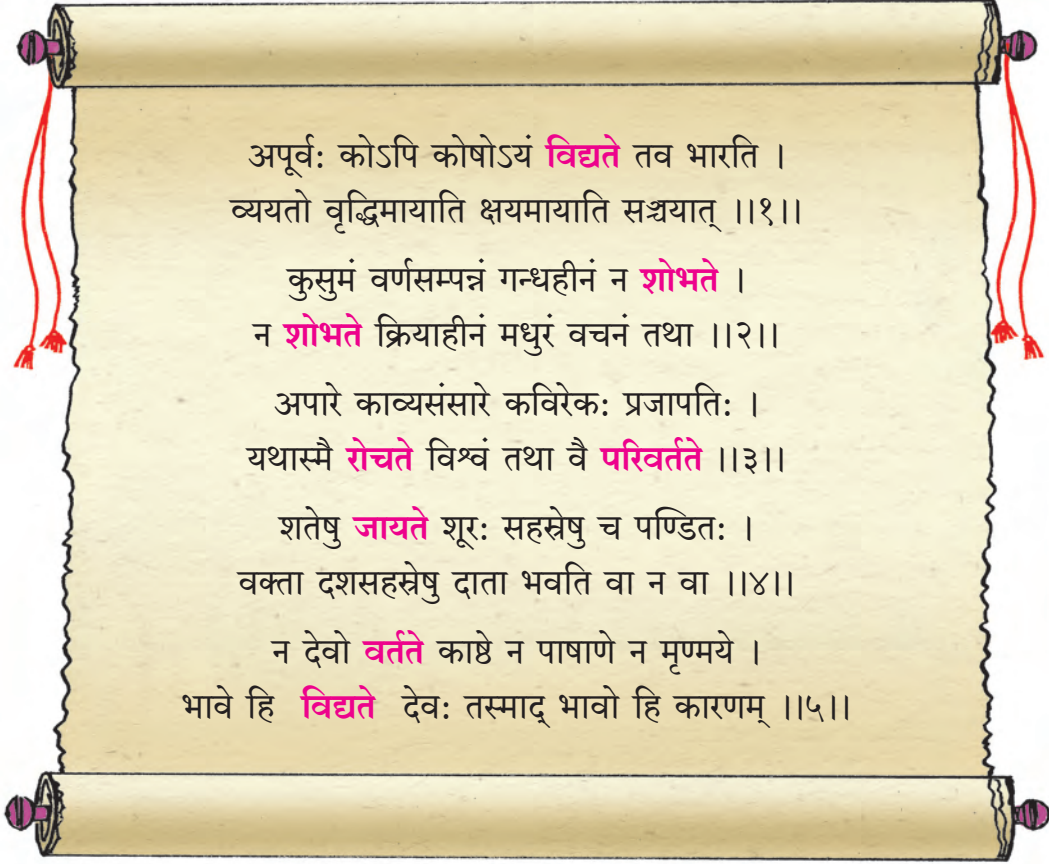

भाषाभ्यासः

श्लोकः-१

१. श्लोके क्रियापदं किम्?
२. अधोदत्तानां शब्दानां कृते श्लोके आगतान् शब्दान् लिखत ।
सरस्वती- अद्वितीयः-
सङ्ग्रहः -
३. विरुद्धार्थकशब्दं लिखत ।
व्ययः × वृद्धिः ×

श्लोकः-२

१. श्लोके क्रियापदं किम्?
२. विशेषण-विशेष्य-सम्बन्धः -
१) 'कुसुमम्' इत्यस्य द्वे विशेषणे लिखत ।
२) 'वचनम्' इत्यस्य द्वे विशेषणे लिखत ।
३. श्लोकात् समानार्थकशब्दान् चिनुत ।
१) प्रसूनम्, सुमम्, पुष्पम् -
२) वचः, उक्तिः, वाक्यम् -

श्लोकः-३

- एकवाक्येन उत्तरत ।
१. श्लोके क्रियापदे के ?
 २. अपारे काव्यसंसारे कः प्रजापतिः ?

श्लोक:-४

१. स्तम्भमेलनं कुरुत ।

‘अ’	‘ब’
शतेषु	दाता
सहस्रेषु	शूरः
दशसहस्रेषु	पण्डितः
	वक्ता

२. कस्मिन् कः गुणः वर्तते? इति लिखत ।

अ - शूरे, पण्डिते, भाषणनिपुणे, उदारे

ब - दातृत्वम्, वक्तृत्वम्, पाण्डित्यम्, शौर्यम्

३. समानार्थकशब्दान् लिखत ।

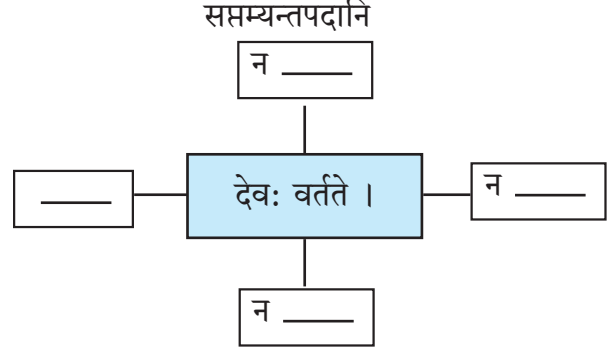
दाता, शूरः, पण्डितः

श्लोक:-५

१. देवः कुत्र वर्तते?

२. देवः, काष्ठम्, पाषाणः इति शब्दानाम्
अमरकोषपङ्क्तीः लिखत ।

३. जालरेखाचित्रं पूरयत ।

• सर्वेषां सुभाषितानां सरलार्थं स्पष्टीकरणं च माध्यमभाषया लिखत ।

पञ्चदश वाक्यानि । (आत्मनेपदम्)

१. सः बालकः भाषते ।

२ तौ बालकौ भाषेते ।

३ ते बालकाः भाषन्ते ।

१ सा कन्या भाषते ।

२ ते कन्ये भाषेते ।

३ ताः कन्याः भाषन्ते ।

१ तद् अपत्यं भाषते ।

२ ते अपत्ये भाषेते ।

३ तानि अपत्यानि भाषन्ते ।

४ त्वं भाषसे ।

५ युवां भाषथे ।

६ यूयं भाषध्वे ।

७ अहं भाषे ।

८ आवां भाषावहे ।

९ वयं भाषामहे ।

पठत-बोधत

एषा छत्रपतिशिवरायस्य राजमुद्रा । मुद्रायां मुद्रित-श्लोकः ईदृशः-

“प्रतिपच्चन्द्रलेखेव वर्धिष्णुर्विश्ववन्दिता ।

शाहसूनोः शिवस्यैषा मुद्रा भद्राय राजते ॥”

अस्य श्लोकस्य अर्थः-

(शाहसूनोः) (शहाजिमहाराजस्य पुत्रस्य शिवस्य) छत्रपतिशिवरायस्य (प्रतिपच्चन्द्रलेखा इव वर्धिष्णुः) यथा प्रतिपदः चन्द्रलेखा प्रतिदिनं वर्धते तथा वर्धमाना, (विश्ववन्दिता) विश्वस्य कृते वन्दनीया (मुद्रा) राजमुद्रा (भद्राय) कल्याणाय (राजते) शोभते । इति ।

अद्य अपि एषा मुद्रा प्राचीनग्रन्थालयेषु पुस्तकेषु संग्रहालयेषु च द्रष्टुं शक्यते ।

अधोदत्तानि उदाहरणानि पठन्तु । कतिचन-उदाहरणेषु 'न'कारः विद्यते, कतिचन-उदाहरणेषु 'ण'कारः भवति । यथा

	तृतीया एकवचनम्	षष्ठी बहुवचनम्
देव	देवेन	देवानाम्
नेत्र	नेत्रेण	नेत्राणाम्
हस्त	हस्तेन	हस्तानाम्
सूर्य	सूर्येण	सूर्याणाम्

नकारस्य णकारः कदा भवति ?

ऋ र् ष्	+	क वर्गः/ प वर्गः/ य/व/ह् / कोऽपि स्वरः	+	न = ण	र् + आ + म् + ए + न् + अ = रामेण र् + आ + म् + आ + न् + आ + म् = रामाणाम् ऋ + क् + ष् + ए + न् + अ = ऋक्षेण ऋ + क् + ष् + आ + न् + आ + म् = ऋक्षाणाम्
ऋ र् ष्	+	च वर्ग/ ट वर्ग/ त वर्ग/ल्, श्, स्	+	न = न	र् + अ + ज् + अ + क् + ए + न् + अ = रजकेन र् + अ + ज् + अ + क् + आ + न् + आ + म् = रजकानाम् व् + ऋ + ष् + अ + ल् + ए + न् + अ = वृषलेन व् + ऋ + ष् + अ + ल् + आ + न् + आ + म् = वृषलानाम्

अधोदत्तानां शब्दानां तृतीया विभक्तेः एकवचनरूपाणि/षष्ठी विभक्तेः बहुवचनरूपाणि लिखत ।

वराह =	वस्त्र =	क्रीडा =
गृह =	प्रजा =	स्पर्श =
स्तोत्र =	कर्ण =	वृक्ष =
राक्षस =	अमर्त्य =	स्नुषा =
तारा =	राधा =	भाषा =
सूत्र =	तक्षक =	पुष्प =

अस्ति (✓) वा नास्ति (×) इति लिखत ।

मम समीपे	वर्गे	गृहे	ग्रन्थालये
लेखनी	चित्रफलकम्	दूरदर्शनम्	संस्कृतकथापुस्तकम्
लेखनपुस्तिका	दिनदर्शिका	सङ्गणकः	सम्भाषणसन्देशः (संस्कृतमासिकम्)
शब्दधातुरूपावलिः	उत्पीठिका	कपाटिका	संस्कृतशब्दकोषः
शब्दकोषः	आसन्दः	शीतकपाटिका	सुधर्मा (संस्कृतदैनिकम्)
पाठ्यपुस्तकम्	सुधाखण्डः	दर्पणः	अमरकोषः
द्विचक्रिका	फलकमार्जनी	दण्डदीपः	संस्कृतिकोषः

११. अश्वस्य स्वामिनिष्ठा ।

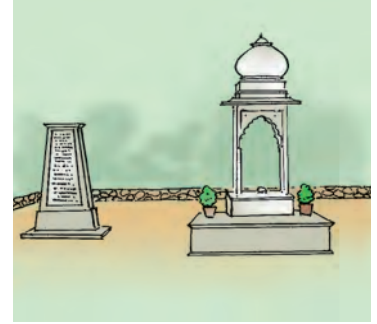

मध्याह्नसमयः । सर्वत्र नीरवता । मार्गः अपि निर्मनुष्यः । तदा एव कोऽपि अश्वः मार्गे धावति । तस्य एकः पादः ब्रणितः । सः कष्टेन वेदनां सहते । तथापि त्रिभिः पादैः यथाकथमपि सः धावति । तस्य पृष्ठे उपविष्टः अस्ति तस्य स्वामी । तस्य स्वामी शस्त्रप्रहारैः ब्रणितः ।

अविरतं धावनेन अश्वः अतीव श्रान्तः जायते । सः वेगेन धावितुम् असमर्थः भवति । अतः मन्दं धावितुं प्रारभते । परं नैव विरमति

सः । “अधुना ग्रामः समीपे एव । तत्र स्वामिनं नयामि संरक्षामि च । परं मार्गे विस्तीर्णः जलप्रवाहः । अधुना किं करणीयम्?” इति चिन्तयति अश्वः । क्षीणः ब्रणितः च अश्वः तम् उल्लङ्घयितुम् असमर्थः । किन्तु समयः अल्पः । कथमपि प्राणान् अविगणय्य सः जलप्रवाहम् उल्लङ्घयति । अपरतीरं गत्वा भूमौ पतति । तेन आघातेन स्वामी अपि भूमौ निपतति । किञ्चित्कालानन्तरं स्वामी संज्ञां लभते । सः अश्वस्य समीपे आगच्छति । स्नेहेन अश्वस्य शरीरं स्पृशति । भूमौ पतितः अश्वः अपि स्वामिनं पश्यति समाधानेन प्राणान् त्यजति च ।

कः एषः नृपः? ज्ञायते वा? सः एव महाराणाप्रतापः । राजस्थानराज्यस्य मेवाडप्रदेशस्य नृपश्रेष्ठः । कः एषः स्वामिभक्तः अश्वः? एषः चेतकः नाम अश्वः । अश्वेषु आदर्शभूतः सः । तस्य स्मृत्यर्थं निर्मितं समाधिस्थलं मेवाडप्रान्ते विराजते ।

धन्यः स्वामी राणाप्रतापः धन्यः च स्वामिभक्तः अश्वः चेतकः ।

(कविकुलगुरु-कालिदास-संस्कृतविश्वविद्यालयेन प्रकाशितायाः संस्कृतबालसाहित्यमालायाः आधारेण इयं कथा ।)

भाषाभ्यासः

१. एकवाक्येन उत्तरत ।

१. मार्गः कीदृशः?
२. अश्वस्य पृष्ठे कः उपविष्टः अस्ति?

२. प्रश्ननिर्माणं कुरुत ।

१. स्वामी अश्वस्य समीपे आगच्छति ।

३. योग्य विभक्तिरूपं लिखत ।

१. तस्य _____ (पृष्ठ) उपविष्टः अस्ति तस्य स्वामी ।
२. तस्य एकः पादः _____ (ब्रणित) ।

४. आत्मनेपदिक्रियापदानि चित्वा लिखत ।

५. माध्यमभाषया उत्तरं लिखत ।

१. ‘पशुपक्षिणः मानवस्य साहाय्यं कुर्वन्ति ।’ इति विषये काः कथाः यूयं जानीथ?

३. अश्वः किम् उल्लङ्घयति?

४. स्वामी किं स्पृशति?

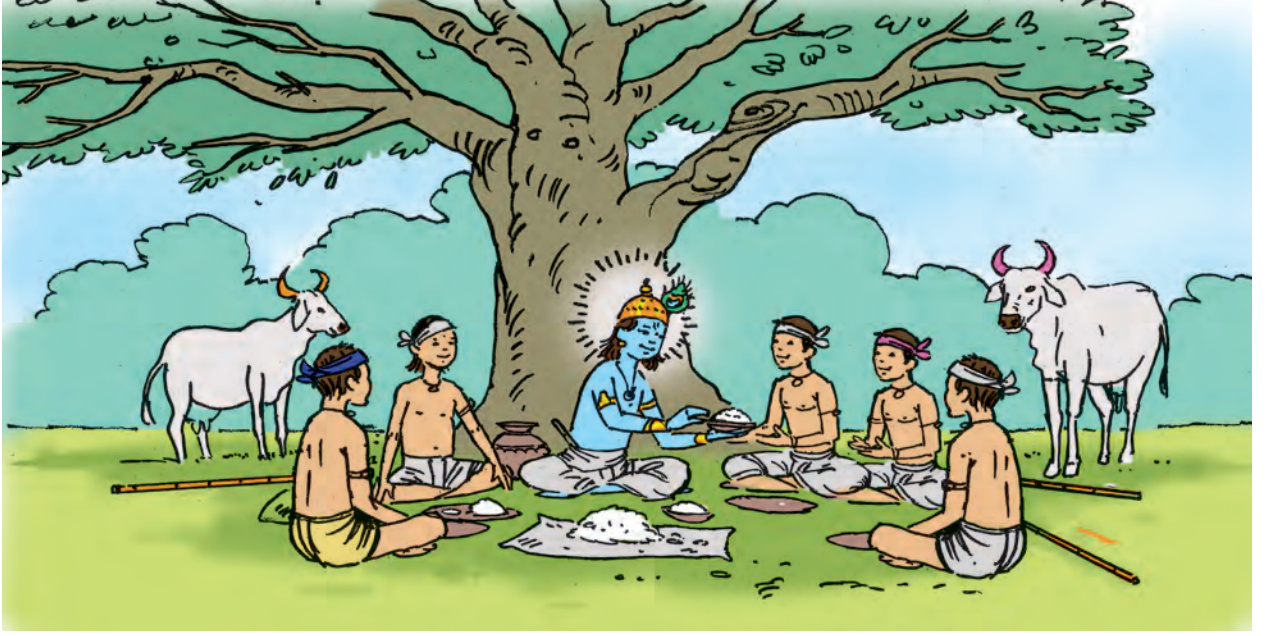
२. स्वामी भूमौ निपतति ।

३. समाधिस्थलं _____ (मेवाडप्रान्त) विराजते ।

४. अश्वः _____ (समाधान) प्राणान् त्यजति ।

१२. समानमस्तु भोजनम् ।

बालकृष्णः गोकुले गोपालनं करोति स्म । प्रतिदिनं सः वयस्यैः सह वनं गच्छति स्म । गोकुलस्थाः बालगोपालाः वासुदेवेन सह आसायं हिण्डन्ते स्म । मध्याह्ने ते सर्वे स्वगृहेभ्यः आनीतानि खाद्यवस्तूनि एकत्र उपविश्य खादन्ति स्म ।

एकस्मिन् दिने भोजनवेलायां सर्वे गोपाः कृष्णं परितः उपाविशन् । देवकीनन्दनः गोपबालान् अपृच्छत् । “अद्य भोजनार्थं किम् आनीतम् ?” इति । तदा प्रथमः अवदत्, “मम समीपे दध्योदनं वर्तते ।” अपरः अभाषत्, “मम समीपे पृथुकाः ।” एवमेव सर्वे “अपूपाः, लड्डुकाः, वटकाः, मोदकाः आनीताः” इति अवदन् । तदा कृष्णः अवदत्, “अयि मित्राणि, वयं एतेषां खाद्यपदार्थानां मिश्रणं कुर्मः ।” सर्वे गोपालाः आनन्देन कृष्णाय स्वं स्वं खाद्यम् अयच्छन् । कृष्णः स्वयमेव पदार्थानां मिश्रणम् अकरोत् । सर्वेभ्यः च तद् मिश्रणं पर्यवेषयत् । तद् अपूर्वं स्वादिष्टं मिश्रणं सर्वेभ्यः अतीव अरोचत । यतः तस्मिन् मिश्रणे न केवलं खाद्यपदार्थाः अपि तु स्नेहश्च मिश्रितः । तदा गोपनायकः बालकृष्णः अवदत्, “इतः परं वयं सर्वे सम्मिल्य एव भोजनं कुर्मः । अयि मित्राणि, अस्माकं मनांसि समानानि, विचाराः समानाः, भोजनमपि समानमस्तु ।”

भाषाभ्यासः

१. एकवाक्येन उत्तरं लिखत ।

१. गोपबालाः भोजनाय किं किम् आनयन्?
२. कृष्णः किं किं समानमिति वदति?
३. कृष्णः खाद्यपदार्थे किं मिश्रयति?
४. पाठे प्रयुक्तानि कृष्णस्य नामानि लिखत ।

२. प्रश्ननिर्माणं कुरुत ।

१. गोकुलस्थाः बालगोपालाः वासुदेवेन सह आसायं हिण्डन्ते स्म ।
२. बालकृष्णः गोकुले गोपालनं करोति स्म ।

३. पृथक् कुरुत ।

नाम	सर्वनाम	विशेषणम्	क्रियापदम्

(गोकुलस्थाः, कृष्णः, अकरोत्, किम्, मम, मोदकाः, उपाविशन्, समानाः)

४. समूहेतरपदं चिनुत ।

१. बालकृष्णः, देवकीनन्दनः, चन्द्रशेखरः, गोपनायकः

२. अवदत्, अभणत्, अगदत्, अकरोत्

५. विरुद्धार्थशब्दान् मञ्जूषातः चिनुत ।

१. मित्राणि × ३. स्वादिष्ठम् ×

२. समीपे × ४. समानानि ×

(रुचिहीनम्, विविधानि, अरयः, दूरे)

६. लट्‌रूपाणि प्रयुज्य कथां पुनः वदत/लिखत ।

७. सहभोजनस्य स्वीयम् अनुभवं माध्यमभाषया लिखत ।

८. कृष्णस्य अन्यानि विविधानि नामानि अन्विष्यत लिखत च ।

९. युष्माकं प्रियभोजनपदार्थानां सूचिं संस्कृतभाषया कुरुत ।

लट्लकारस्य पुरतः 'स्म' इति अव्ययस्य प्रयोगेन भूतकालिकः अर्थः भवति ।

उदा. सः फलं खादति स्म = सः फलम् अखादत् ।

बालगोपालाः वासुदेवेन सह हिण्डन्ते स्म = बालगोपालाः वासुदेवेन सह अहिण्डन्त ।

गोपनायकः बालकृष्णः वदति स्म = गोपनायकः बालकृष्णः अवदत् ।

वदत संस्कृतम् ।

१. सुप्रभातम् ।

२. शुभरात्रिः ।

३. नमो नमः ।

४. धन्यवादः ।

५. स्वागतम् ।

६. कृपया ।

७. अस्तु ।

८. शोभनम्/उत्तमम् ।

शुभाशयाः ।

१. नववर्षस्य शुभाशयाः ।

२. सफलतायै अभिनन्दनम् ।

३. कार्यक्रमः सफलः भवतु ।

४. शुभास्ते पन्थानः सन्तु ।

५. परीक्षायै शुभाशयाः ।

६. जीवेत् शरदः शतम् ।

७. दीपावली मङ्गलमातनोतु ।

८. शुभं भवतु ।

भाषासूत्रम् - ३

क्रियापदानि-२

लट्लकारः (वर्तमानकालः) आत्मनेपदम्

भाष् (१ आ.प.)

	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्रथमपुरुषः	भाषते १	भाषेते २	भाषन्ते ३
मध्यमपुरुषः	भाषसे ४	भाषेथे ५	भाषध्वे ६
उत्तमपुरुषः	भाषे ७	भाषावहे ८	भाषामहे ९

आ. प. प्रत्ययाः

	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्र.पु.	ते १	इते २	अन्ते ३
म. पु.	से ४	इथे ५	ध्वे ६
उ.पु.	इ ७	वहे ८	महे ९

क्रियापदसूत्रम् -

(मूलधातुः + गणविकरणम्) = धात्वङ्गम् + प्रत्ययः = क्रियापदम्
(आदेशः) (चिह्नम्)

गणः	विकरणम्	उदाहरणम्
प्रथमः	अ	भाषते
चतुर्थः	य	युध्यते
षष्ठः	अ	दिशते
दशमः	अय	पूजयते

भाषते = भाष् + अ + ते
 ↓ ↓ ↓
 मूलधातुः गणविकरणम् प्रत्ययः

वन्द् (१ आ.प.) = वन्द् + अ = वन्द + ते = वन्दते

युध् (४ आ.प.) = युध् + य = युध्य + ते = युध्यते

दिश् (६ आ.प.) = दिश् + अ = दिश + ते = दिशते

पूज् (१० आ.प.) = पूज् + अय = पूजय + ते = पूजयते

वन्द् १ आ.प.

	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्र.पु.	वन्दते	वन्देते	वन्दन्ते
म. पु.	वन्दसे	वन्देथे	वन्दध्वे
उ.पु.	वन्दे	वन्दावहे	वन्दामहे

युध् ४ आ.प.

	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्र.पु.	युध्यते	युध्येते	युध्यन्ते
म. पु.	युध्यसे	युध्येथे	युध्यध्वे
उ.पु.	युध्ये	युध्यावहे	युध्यामहे

दिश् ६ आ.प.

	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्र.पु.	दिशते	दिशेते	दिशन्ते
म. पु.	दिशसे	दिशेथे	दिशध्वे
उ.पु.	दिशे	दिशावहे	दिशामहे

पूज् १० आ.प.

	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्र.पु.	पूजयते	पूजयेते	पूजयन्ते
म. पु.	पूजयसे	पूजयेथे	पूजयध्वे
उ.पु.	पूजये	पूजयावहे	पूजयामहे

कृ आ.प. लटलकारः

	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्र.पु.	कुरुते	कुर्वति	कुर्वते
म. पु.	कुरुषे	कुर्वथे	कुरुध्वे
उ.पु.	कुर्वे	कुर्वहे	कुर्महे

केचन धातवः परस्मैपदिनः (उदा. गच्छति, पठति),
केचन धातवः आत्मनेपदिनः (उदा. वन्दते, भाषते),
केषाञ्चन धातूनां परस्मैपदरूपाणि तथा
आत्मनेपदरूपाणि अपि भवन्ति अतः ते धातवः
उभयपदिनः (उदा. बोधति/बोधते, क्षिपति/क्षिपते,
दिशति/दिशते, पूजयति/पूजयते, करोति/कुरुते)

उपसर्गाः ।

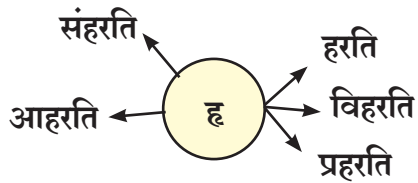
चौरः अजां हरति ।

बालकः उद्याने विहरति ।

वीरः शत्रुं प्रहरति ।

‘ह’ धातोः एव एतानि रूपाणि ।

- ♦ अत्र सम्, आ, वि, प्र, इत्यादयः शब्दांशाः धातोः पूर्वं दृश्यन्ते । एते एव उपसर्गाः ।
- ♦ उपसर्गाः २२ सन्ति । (प्र, अप, उप, अव) (परा, आ) (परि, अधि, अपि, अति, वि, अभि, प्रति, नि) (सु, अनु) (सम्, उद्, निस्, निर्, दुस्, दुर)
- ♦ उपसर्गकारणात् कदाचित् धातोः अर्थः परिवर्तते । यथा गच्छति-आगच्छति । वदति-प्रतिवदति ।
- ♦ उपसर्गाः कदाचित् धातोः अर्थं पोषयन्ति । यथा शोभते-सुशोभते । लसति-विलसति । राजते-विराजते ।

- ♦ उपसर्गकारणतः कदाचित् धातोः पदपरिवर्तनं भवति । यथा जि-जयति किन्तु वि+जि = विजयते (आ.प.), स्था-तिष्ठति किन्तु प्र+ स्था = प्रतिष्ठते (आ.प.), गम्- गच्छति किन्तु सम्+ गम् = सङ्गच्छते(आ.प.), रम्-रमते किन्तु वि + रम् = विरमति (प.प.)

भाषाभ्यासः

१. योग्यम् उपसर्गं योजयत ।

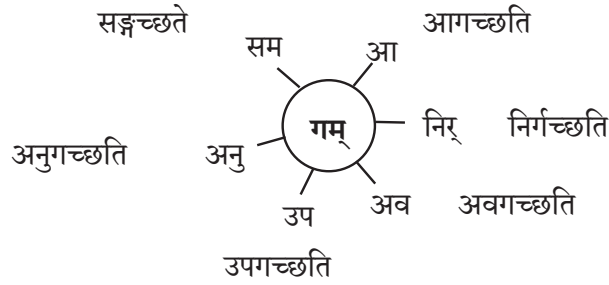
प्र/सम्/वि/परि/अव/आ/अप

१. चौरः धनं _____ हरति ।
२. भूपः शत्रुं _____ हरति ।
३. वैद्य रोगं _____ हरति ।
४. बालकः उद्याने _____ हरति ।
५. देवी राक्षसं _____ हरति ।
६. जनः पर्वतम् _____ रोहति ।
७. बालिका पर्वतात् _____ रोहति ।

२. उपसर्गसहितं क्रियापदं लिखत वाक्यं च पूरयत ।

१. माता आपणात् _____ । (आ+गम्-गच्छ्)
२. बालकः देवं _____ । (प्र+नम्)
३. सेविका जलम् _____ । (आ+नी-नय्)
४. रजकः वस्त्राणि _____ । (प्र+क्षल्-क्षाल्)
५. आचार्यः विद्यालयात् _____ (निर्+गम्)
६. शिक्षकः समस्यां _____ । (परि+ह-हर्)
७. वानरः वृक्षात् _____ । (उत्+पत्)
८. बालः जननीं _____ । (अनु+सृ-सर्)

३. उपसर्गसहित-गम् धातोः अर्थं जानीत, स्वभाषया लिखत, वाक्ये प्रयोगं कुरुत च ।

नामानि - २

‘इ’ कारान्तं पुलिङ्गं नाम ‘कवि’ (कवि = क् + अ + व् + इ)

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः
कविः	कवी	कवयः	प्रथमा
कविम्	कवी	कवीन्	द्वितीया
कविना	कविभ्याम्	कविभिः	तृतीया
कवये	कविभ्याम्	कविभ्यः	चतुर्थी
कवेः	कविभ्याम्	कविभ्यः	पञ्चमी
कवेः	कव्योः	कवीनाम्	षष्ठी
कवौ	कव्योः	कविषु	सप्तमी
हे कवे	हे कवी	हे कवयः	सम्बोधनम्

कविसदृशाः अन्ये इकारान्ताः पुलिङ्गशब्दाः-

मुनि, ऋषि, रवि, हरि, पाणि, यति, मारुति, भूपति, कपि, अलि, गिरि, अरि, वह्नि, मणि इत्यादयः ।

‘इ’कारान्तं स्त्रीलिङ्गं नाम मति (मति = म् + अ + त् + इ)

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः
मतिः	मती	मतयः	प्रथमा
मतिम्	मती	मतीः	द्वितीया
मत्या	मतिभ्याम्	मतिभिः	तृतीया
मतये/मत्यै	मतिभ्याम्	मतिभ्यः	चतुर्थी
मतेः/मत्याः	मतिभ्याम्	मतिभ्यः	पञ्चमी
मतेः/मत्याः	मत्योः	मतीनाम्	षष्ठी
मतौ/मत्याम्	मत्योः	मतिषु	सप्तमी
हे मते	हे मती	हे मतयः	सम्बोधनम्

मतिसदृशाः अन्ये शब्दाः- भूमि, बुद्धि, प्रीति, कीर्ति, श्रुति, स्मृति, रुचि, शक्ति, धृति, ओषधि, वनस्पति इ.

‘इ’कारान्तं नपुंसकलिङ्गं नाम वारि (वारि = व् + आ + र् + इ)

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः
वारि	वारिणी	वारीणि	प्रथमा
वारि	वारिणी	वारीणि	द्वितीया
वारिणा	वारिभ्याम्	वारिभिः	तृतीया
वारिणे	वारिभ्याम्	वारिभ्यः	चतुर्थी
वारिणः	वारिभ्याम्	वारिभ्यः	पञ्चमी
वारिणः	वारिणोः	वारीणाम्	षष्ठी
वारिणि	वारिणोः	वारिषु	सप्तमी
हे वारे, हे वारि	हे वारिणी	हे वारीणि	सम्बोधनम्

वारिसदृशाः अन्ये शब्दाः- शुचि, सुरभि, भूरि इत्यादयः ।

‘ई’कारान्तं स्त्रीलिङ्गं नाम नदी (नदी = न् + अ + द् + ई)

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः
नदी	नद्यौ	नद्यः	प्रथमा
नदीम्	नद्यौ	नदीः	द्वितीया
नद्या	नदीभ्याम्	नदीभिः	तृतीया
नद्यै	नदीभ्याम्	नदीभ्यः	चतुर्थी
नद्याः	नदीभ्याम्	नदीभ्यः	पञ्चमी
नद्याः	नद्योः	नदीनाम्	षष्ठी
नद्याम्	नद्योः	नदीषु	सप्तमी
हे नदि	हे नद्यौ	हे नद्यः	सम्बोधनम्

नदीसदृशाः अन्ये शब्दाः- जननी, कूपी, नारी, युवती, नगरी, मही, वापी, लेखनी, अङ्गनी, सम्मार्जनी, रुक्मिणी, घटी, नखकृन्तनी, सरस्वती, स्थाली, दासी इत्यादयः ।

विशेषणम्

एषः बालकः । एतस्य नाम अजयः ।
अजयः उत्तमः बालकः ।
अजयः स्वस्थः कार्यतत्परः च बालकः ।

अत्र उत्तमः, चतुरः, स्वस्थः,
कार्यतत्परः एते शब्दाः अजयः कीदृशः
अस्ति इति कथयन्ति । अतः एते
शब्दाः अजयस्य विशेषणानि ।

यः शब्दः नामपदस्य विषये अधिकं कथयति, तद् विशेषणम् । यस्य विषये ज्ञापनं भवति, सः विशेष्यः ।

नूतनः ग्रन्थः । नूतना कविता । नूतनं काव्यम् ।
कीदृशः ग्रन्थः ? कीदृशी कविता ? कीदृशं काव्यम् ?
नूतनः ग्रन्थः । नूतना कविता । नूतनं काव्यम् ।
**अत्र विशेष्यस्य यद् लिङ्गम् अस्ति,
तदेव विशेषणस्य लिङ्गं वर्तते ।**

नूतनौ ग्रन्थौ । नूतनाः ग्रन्थाः ।
नूतने कविते । नूतनाः कविताः ।
नूतने काव्ये । नूतनानि काव्यानि ।
**अत्र विशेष्यस्य यद् वचनम् अस्ति,
तदेव विशेषणस्य वचनं दृश्यते ।**

नूतनस्य ग्रन्थस्य । नूतनात् ग्रन्थात् । नूतनेषु ग्रन्थेषु ।
नूतनायां कवितायां । नूतनया कवितया । नूतनायै कवितायै ।
नूतनेन काव्येन । नूतनाभ्यां काव्याभ्यां । नूतनयोः काव्ययोः ।

**एतेषु उदाहरणेषु विशेष्यस्य या विभक्तिः,
सा एव विभक्तिः विशेषणस्य अपि वर्तते ।**

यल्लिङ्गं यद्वचनं या च विभक्तिर्विशेष्यस्य । तल्लिङ्गं तद्वचनं सैव विभक्तिर्विशेषणस्यापि ॥

भाषाभ्यासः

अधोनिर्दिष्टानि विशेषण-विशेष्य-शब्दयुग्मानि चिनुत ।

सुन्दरी	आचार्यौ	श्वेतौ	छात्राः
सूत्रम्	आवश्यकः	कुसुमम्	माला
नेत्रे	पूज्यौ	कृतज्ञाः	आहारः
दीर्घम्	कृष्णे	कोमलम्	बकौ